

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Kardos, Pető és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Törőcsik Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek az Országos Rádió és Televízió Testület alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 24.K.31.846/2004. számon indult perben a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.200/2006/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán az alulírott napon megtartott tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.200/2006/9. számú ítélet hatályon kívül helyezi, és - a Fővárosi Bíróság 24.K.31.846/2004/16. számú ítéletét megváltoztatva - az alperes 581/2004. /IV. 22./, 582/2004. /IV. 22./ és 644/2004. /V. 12./ számú határozatait hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 /ötvenezer/ forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2004. január, február és március hónapokban rendszeresen sugározta az „L. TV SMS Chat” című műsorszámot.

A műsorszám osztott képernyőn került sugárzásra, egyik mezőjében videoklipet, a másik mezőben a nézők által közölni kívánt társkereső hirdetéseket közölt a felperes, és a képernyőn szerepelt az sms megküldésének módjáról szóló tájékoztatás, valamint az az emeltdíjas sms-szám, ahová a nézők üzeneteiket küldhették.

Az alperes határozataiban 2.235.992-2.235.992 Ft kötbér megfizetésére kötelezte a felperest, a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény /a továbbiakban: Rtv./

16. § /1/ bekezdése, 15. § /1/ bekezdés a/ és b/ pontjainak megsértésére hivatkozással.

Az alperesi határozatok indokolásában az alábbiak olvashatók: „Az L. TV SMS Chat című műsorszám során társskereső hirdetések jelentek meg a képernyőn, emellett a műsorszám egész ideje alatt látható volt egy emeltdíjas telefonszám, amelyre a hirdetni vágyók a párkereső sms-eiket küldhették. A műsorszámban megjelenik egy emeltdíjas telefonszám, amire az üzenetek küldhetők, és ez a műsor egész ideje alatt látható. Emellett a képernyő alsó részében futó królban megjelenő szöveg pontos útmutatást ad az sms-ezni kívánóknak, azaz, hogy milyen módon kell elküldeni az üzeneteket, hogy azok közzétehetőek legyenek. Ezen információk - a telefonszám, illetve tájékoztató - egyértelműen reklámként értékelendők, mivel az Rtv. 2. § 41. pontja alapján szolgáltatás igénybevételét segítik elő.”

A határozatokkal szemben a felperes keresetet nyújtott be, amelyben azok hatályon kívül helyezését kérte; egyrészt az alperes diszkriminatív eljárása miatt, másrészt azért, mert - álláspontja szerint - a műsorszám nem tekinthető reklámnak.

A Fővárosi Bíróság elsőfokú ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a műsorszám lényegét a nézők által kért zenei kisfilmek közlésén túl a nézők chat-elő és sms-en küldött üzenetei képezték, az adás gyakorlatilag reklámfelületként, elektronikus reklámújság társskereső rovataként működött. A reklámozott szolgáltatás ebben az esetben a társkeresés, illetőleg partnerkeresés, amelyben a felperes közvetített. A felperesi közlés ellenérték fejében nyújtott olyan szolgáltatás, amely lehetőséget kínál annak igénybevételére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítélet indokolásában kifejtettek szerint osztozott a Fővárosi Bíróság álláspontját a felperesi műsorszám tartalmának megítélését illetően. Utalt arra, hogy a Pp. 164. § /1/ bekezdése értelmében a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a műsorszám hirdetési elemeinek együttese nem minősül reklámnak.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet tényállása iratellenes, okszerűtlen logikai ellentmondást tartalmaz, illetve sérelmezte, hogy a bíróság az alperes hatáskörét elvonva tett ítéleti megállapításokat.

Hangsúlyozta, hogy a vitatott műsorszám az sms- telefonszám közzététele nem szolgáltatás igénybevételének elősegítését célozta, hanem a műsorba történő bekapcsolódás szükséges eleme.

Hivatkozott arra, hogy a műsorszám interaktív televíziózást valósított meg, amelyben a reklám fogalmi elemei ugyan megtalálhatók, de összességében reklámnak nem tekinthető.

Kifogásolta, hogy az alperes nem vizsgálta a műsorszám interaktivitást, illetve azt, hogy történt-e a reklám esetében elengedhetetlen ellenszolgáltatás, ellenérték-fizetés.

Hivatkozott arra is, hogy az alperesi határozatból nem állapítható meg, mely elemek tekinthetők reklámnak; ez az indokolásbeli hiányosság a bírósági eljárásban sem pótolható.

Változatlanul sérelmezte, hogy az alperes más műsorszolgáltatókkal szemben hasonló műsor miatt szankciót nem alkalmazott.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény /a továbbiakban: Áe./ 2. § /1/ bekezdése szerint a közigazgatási szervek eljárásukban következetesen érvényre juttatják a törvényességet, demokratizmust és humanizmust.

A felperes az Áe. 2. § /1/ bekezdése alapján más műsorszolgáltatókkal szembeni hátrányos megkülönböztetését sérelmezte (Magyar Köztársaság Alkotmánya 70/A. § /1/ bekezdése); hivatkozással arra, hogy az alperes más műsorszolgáltatót hasonló műsorszáma miatt nem marasztalt el.

A Legfelsőbb Bíróság e körben osztotta a Fővárosi Bíróság és a Fővárosi Ítéltábla ítéletében kifejtetteket, kiemelve, hogy hátrányos megkülönböztetés csak abban az esetben valósulhatna meg, ha más műsorszolgáltató is ugyanolyan műsorszámot sugározna, mint amelyért a felperest érte szankció (a felperes jogorvoslati kérelmeiben maga is csak más műsorszolgáltató hasonló műsoraira hivatkozott).

Az Rtv. 2. § 41. pontja értelmében reklám: ellenérték, vagy ellenszolgáltatás fejében közzétett műsorszám, amely megnevezett, vagy ábrázolt áru (beleértve az ingatlant is) szolgáltatás, jog és kötelezettség értékesítését, vagy más módon történő igénybevételét, illetve a reklámozó vállalkozás, vagy a műsorszolgáltató által kívánt más hatás elérését segíti elő. Reklám, az önreklámozás céljára felhasznált műsoridő, a 28/A. pontban meghatározott műsor-előzetes kivételével.

A felperes felülvizsgálati kérelmében helyesen mutatott rá arra, hogy az alperes határozatainak indokolásában elmulasztotta pontos tényállás megállapítását atekintetben, hogy a felperes által sugárzott műsorszám mely elemei feleltethetők meg az Rtv. 2. § 41. pontja fogalom-meghatározásának.

Az alperesi határozati indokolás megfogalmazása - miszerint a telefonszám, illetve a tájékoztató szolgáltatás igénybevételét segíti elő, ezért reklámnak minősül - nem felel meg az Áe. 43. § /1/ bekezdés c/ pontjában előírt tényállás-megállapítási kötelezettségnek, illetve az alkalmazott jogszabállyal történő elemző összevetés hiányában nem állapítható meg, hogy az alperes a felperes által sugárzott műsorszámot miért tekintette reklámnak.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta a felperesi álláspontot tekintetben, hogy a bíróság a Pp. 339. § /1/ bekezdésében foglaltakra figyelemmel a tényállás megállapításának feladatát nem veheti át az alperestől, és nem nyújthat magyarázatot az alperesi minősítésre az indokolás pótlásaként.

A Fővárosi Bíróság túlterjeszkedett a Pp. 339. § /1/ bekezdése szerinti felülvizsgálati hatáskörén, amikor az alperesi megállapítást úgy interpretálta, hogy a reklámozott szolgáltatás a társkeresés, illetőleg partnerkeresés, amelyet a felperes közvetített.

A Legfelsőbb Bíróság szükségesnek tartja kiemelni, hogy az Rtv. 2. § 41. pontjának meghatározása reklám alatt meghatározott műsorszámot ért, amely valamely, attól elkülönülő szolgáltatás igénybevételét segíti elő. Maga a műsorszám tehát nem lehet az a szolgáltatás, amely a reklám fogalmi eleme.

Az alperes határozata ezzel ellentétes módon épp arra utal, hogy maga a műsorszám eleme (a telefonszám, illetve a tájékoztató) értékelendő reklámként, holott az - amint arra a felperes helyesen rámutatott - a műsorszám része. A Legfelsőbb Bíróság szükségtelennek találta megismételt eljárás elrendelését, miután az alperesi indokolás az Rtv. 2. § 41. pontjával össze nem egyeztethető értelmezést tartalmaz, és ezért a megismételt eljárástól nem várható jogszerű határozat meghozatala.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 253. § /4/ bekezdése alapján oly módon helyezte hatályon kívül, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva az alperes határozatait hatályon kívül helyezte (Pp. 339. § /1/ bekezdése).

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes alperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének megfizetésére.

A le nem rótt illetéket az állam viseli (6/1986. /VI. 26./ IM rendelet).

Budapest, 2008. január 23.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó
bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő